

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/48/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513208207
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3513208207.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: J. M. R. s.r.o. so sídlom L., J. XX, IČO XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou E.. C. M. s.r.o. so sídlom L., F. XX, A. XX XXX XXX, proti odporcovi V. O., bytom X. H. nad Y., X.. R. X/X, o zaplatenie 752,76 eur s príslušenstvom, o späťvzatl návrhu na zčatie konania vo veci vedenej na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 12C/71/2014 takto

rozhodol:

Odvolačí súd pripúšťa späťvzatie návrhu, rozsudok súdu prvého stupňa zo dňa 26.06.2014, č.k. 12C/71/2014-34 **z r u š u j e** a konanie **z a s t a v u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa vo výroku I. návrh navrhovateľa zamietol. Vo výroku II. odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi účastníkmi vznikol spotrebiteľský vzťah. Pokiaľ zo Všeobecných podmienok navrhovateľa vyplýva aplikácia ustanovenia § 275 ods. 4 Obchodného zákonníka upravujúceho okamih uzatvorenia zmluvy konštatoval, že aj keď predmetná zmluva o spotrebiteľskom bola uzatvorená podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, teda v danom prípade záväzkový vzťah medzi účastníkmi spadá do kategórie absolútneho obchodu (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka), nemá táto skutočnosť za následok, že sa na predmetný právny vzťah nebudú aplikovať všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka, teda aj zhora citované ustanovenia § 52 a nasl. týkajúce sa ochrany spotrebiteľa s dôrazom na ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vychádzajúc zo zásady subsidiarity Občianskeho zákonníka. Predmetná zmluva tak spĺňa charakteristiku štandardných spotrebiteľských zmlúv. Súčasťou zmluvy sú tiež všeobecné podmienky, ktoré odporca ovplyvniť nemohol, nakoľko boli pripravené už vopred a pre veľký počet spotrebiteľov. Z uvedeného vyplýva, že súd na také ustanovenie všeobecných podmienok formulárovej zmluvy, z ktorého vyplýva aplikácia ustanovenia § 275 ods. 4 Obchodného zákonníka upravujúceho okamih uzatvorenia zmluvy, majúca za následok menej priaznivé postavenie spotrebiteľa s poukazom na povahu ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako jednostranne kogentného neumožňujúceho sa odchyliť od občianskoprávnej úpravy v neprospech spotrebiteľa, nemohol prihliadnuť, a preto súd v predmetnej veci aplikoval ustanovenie § 43c a 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka pokiaľ ide o okamih uzatvorenia zmluvy v súlade s ustanovením § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Zmluva bola uzavretá medzi veriteľom - navrhovateľom ako právnickou osobou, ktorá má v predmete svojej podnikateľskej činnosti o. i. poskytovanie úverov z vlastných zdrojov ako podnikanie a spotrebiteľom - odporcom ako fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver ako vyplýva z predmetnej zmluvy na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, ide o zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver, teda dočasne poskytnúť peňažné prostriedky na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere v inej právnej forme - vo forme úveru a spotrebiteľ sa zaväzuje tieto vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. V zmluve o revolvingovom úvere však absentujú niektoré podmienky, s ktorými zákon o spotrebiteľských úveroch

spája právo navrhovateľa ako dodávateľa požadovať späť len poskytnutý úver, bez úrokov a bez poplatkov a povinnosť dlžníka ako spotrebiteľa splatiť úver iba vo výške poskytnutých peňažných prostriedkov, bez úrokov a bez poplatkov. Tu potom navrhovateľ nie je oprávnený zo zmluvy požadovať okrem istiny poskytnutého úveru aj iné plnenie - úroky obsiahnuté v zmluve, poplatok za omeškanie, poistenie. V danom prípade zmluve chýbajú najmä náležitosti určené v § 4 ods. 2 písm. e), i) a j) zákona 258/2001 Z.z.. Pre absenciu týchto náležitostí zmluvy je potrebné považovať tento spotrebiteľský úver za úver bez poplatkov a bez úrokov, ako to vyplýva z ustanovenia § 4 ods. 3 zákona 258/2001 Z.z.. Najmä súd poukázal na rozpory medzi zmluvou, oznámením veriteľa o schválení a kartou klienta a tiež poukázal najmä na určenie výšky splátky, ktoré je pre spotrebiteľa nezrozumiteľné, nejasné. Vychádzajúc z uvedeného vznikla odporcovi povinnosť vrátiť navrhovateľovi len hodnotu poskytnutého úveru, a preto súd návrh v celom rozsahu zamietol, keďže odporca zaplatil už viac ako je hodnota poskytnutého úveru (poskytnutý úver celkovo vo výške 1.859,79Eur - zaplatená časť úveru vo výške 1.904,04 Eur). Vzhľadom na to, že súd návrh navrhovateľa zamietol v celom rozsahu, mal odporca v konaní plný úspech, a teda mu podľa § 142 ods. 1 O.s.p. voči navrhovateľovi vzniklo právo na náhradu trov konania. Keďže odporca si náhradu trov konania neuplatnil, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Po vyhlásení rozsudku súdom prvého stupňa (dňa 26.06.2014), navrhovateľ v odvolacej lehote písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 10.11.2014 oznámil, že berie podaný návrh podľa § 96 ods. 1 O.s.p. v celom rozsahu späť a navrhol, aby súd konanie zastavil. Súd prvého stupňa výzvou zo dňa 27.11.2014 vyzval odporcu, aby sa v lehote 10 dní od doručenia výzvy vyjadril, či súhlasí so späťvzatím návrhu. Odporca uvedenú výzvu prevzal dňa 05.12.2014, na ktorú nereagoval.

Odporca sa tak k späťvzatiu návrhu navrhovateľa písomne nevyjadril, čím nevyjadril nesúhlas s jeho späťvzatím.

Podľa § 208 O.s.p. ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd na základe procesného úkonu navrhovateľa, ktorým vzal svoj návrh späť, postupom podľa § 208 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) pripustil späťvzatie tohto návrhu, nakoľko odporca nevyjadril nesúhlas so späťvzatím návrhu a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a konanie zastavil.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/, § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené, keď žiadny z účastníkov nepodal návrh na priznanie trov konania podľa § 151 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.